

اثر حفاظتی گلیسیریزین بر سلول‌های گلیال B92 آسیب دیده با اتانول در محیط کشت

لیلا صالح حق گو^۱، شیوا خضری^{۱*}، سید میثم ابطحی فروشانی^۲

^۱گروه زیست‌شناسی، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران، ^۲گروه میکروب‌شناسی، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران

تاریخ وصول: ۱۳۹۷/۰۸/۳۰ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۰۲/۲۴

چکیده

زمینه و هدف: گلیسیریزین از جمله مهم‌ترین ترکیب‌های فارماکولوژیک گیاه شیرین بیان می‌باشد و دارای خواص ضدالتهابی است. اتانول جزء مواد آسیب‌زا در مغز است. استفاده روز افزون از این ماده میزان ضایعات عصبی را بالا برده است، لذا هدف از این تحقیق بررسی اثرات حفاظتی گلیسیریزین بر سلول‌های گلیال B92 آسیب دیده با اتانول بود.

روش بررسی: در این مطالعه تجربی که در سال ۱۳۹۷ اجرا شد، سلول‌های B92 از بانک سلولی انسیتو پاستور تهیه شدند و با تراکم 1×10^6 به پلیت ۹۶ خانه انتقال داده شدند. سپس به مدت ۲۴ ساعت با گلیسیریزین (۵، ۱۰ و ۲۵ میکرومولار) انکوبه شدند. آنگاه سلول‌ها به مدت ۸۰ دقیقه با اتانول مطلق با غلظت ۸۶ میلی‌مولار مجاور شدند. آنگاه میزان قدرت حیاتی سلول‌ها با تست‌های برداشت نوترال رد (NR) و احیای نمک تترازولیوم (MTT) ارزیابی شدند. داده‌های جمع‌آوری شده با استفاده از آزمون‌های آماری آنالیز واریانس یک طرفه و تست توکی تجزیه و تحلیل شدند.

یافته‌ها: گلیسیریزین به طور وابسته به دوز، آسیب وارد شده به وسیله اتانول به غشاء سلولی و میتوکندری سلول‌ها را کاهش داد. به طوری که گلیسیریزین در غلظت ۱۰ و ۲۵ میکرومولار باعث کاهش معنی‌دار آسیب‌های غشایی شده و آسیب وارد شده به عملکرد میتوکندری‌ها را کاهش معنی‌داری داد، ولی در غلظت ۵ میکرومولار نه تنها اثر حفاظتی نداشت، بلکه باعث کاهش رشد و تکثیر سلول‌ها شد.

نتیجه‌گیری: نتایج این تحقیق نشان داد که عصاره گیاه شیرین بیان (گلیسیریزین) بر میزان زنده ماندن سلول‌ها اثر مثبت دارد و قابلیت حیاتی سلول‌های گلیال آسیب دیده با اتانول را بهبود می‌بخشد. پس گلیسیریزین می‌تواند به طور وابسته به دوز اثرات حفاظتی در مقابل آسیب‌های ناشی از اتانول در سلول‌های B92 داشته باشد.

واژه‌های کلیدی: سلول گلیال B92، گلیسیریزین، اتانول، محیط کشت، آسیب سلولی

*نویسنده مسئول: شیوا خضری، ارومیه، دانشگاه ارومیه، گروه زیست‌شناسی

Email: sh.khezri@urmia.ac.ir

مقدمه

است. این سلول‌ها در عملکردهای میلین‌سازی، محافظت ساختمانی، تنظیم پتاسیم خارج سلولی انتقال عصبی و سایر عملکردهای دیگر نقش دارند (۶).

سلول‌های که B92 از دستگاه عصبی رت جدا می‌شود، سلول‌هایی با منشأ عصبی و گلیالی هستند که به واسطه اتیل‌نیتروزا توموری می‌شوند. این سلول‌ها دارای خاصیت چسبندگی هستند و در پژوهش‌ها بسیار مفید می‌باشد. مورفولوژی این سلول‌ها به طور قابل ملاحظه‌ای زمانی که در محیط کشت فاقد سرم کشت داده می‌شوند، تغییر می‌کند و از لحاظ مورفولوژی به سلول‌های میکروگلیا شباهت دارند (۸ و ۷).

اتانول جزء مواد آسیب‌زا در مغز است، استفاده روز افزون از این ماده در کشورهای غربی به خصوص آمریکا و انگلستان میزان ضایعات عصبی را بالا برده است. این ماده به عنوان یک سرکوب‌کننده اولیه سیستم عصبی مرکزی است. علاوه بر آن باعث کاهش قدرت عضلات اسکلتی و احساس گرما و افزایش تعریق و غیره می‌شود (۹-۱۱).

اثرات کوتاه مدت اتانول به طور عمده ناشی از اختلال در چربی غشا عصبی یا اختلال در عملکرد کانال‌های یونی در غشا است. پژوهش‌های اخیر نشان داده که اثرات اتانول بر روی انتقال دهنده‌های عصبی و گیرنده‌ها می‌باشد. همچنین به عنوان بلوک‌کننده‌های کانال‌های کلسیمی عمل می‌کند. سیستم انتقال سیگنالی یکی از اهداف اثرات مخرب اتانول در دراز مدت محسوب می‌شود. اتانول باعث گسیختگی ژن‌های هدف مشخص و تغییرات در پروتئین‌های

در سال‌های اخیر استفاده روز افزون از داروهای گیاهی و طبیعی در اکثر کشورهای جهان و انجام تصاعدی پژوهش‌های سم‌شناسی، فاماکولوژی و بالینی در امر شناسایی خواص درمانی گیاهان مختلف موجب شناخت آثار جدید و بارز درمانی از گیاهان شده است. کشور ما هم سابقه بسیار طولانی در استفاده از منابع گیاهی دارد (۱). طبق گفته سازمان بهداشت جهانی استفاده از گیاهان دارویی و سنتی نه تنها در کشورهای در حال توسعه بلکه در مناطق صنعتی نیز به عنوان مکمل گسترش یافته است (۲). شیرین بیان با نام علمی *Glycyrrhiza glabra* و فرمول C42H62O16 یک گیاه درمانی سنتی و یکی از جنس‌های تیره پروانه آسا است که دارای چندین گونه و زیر گونه می‌باشد. ریشه این گیاه از زمان‌های قدیم در طب سنتی و همچنین امروزه در درمان بیماری‌های مختلف استفاده می‌شود. این گیاه دارای خواص ضد التهابی، ضدباکتریایی، آنتی‌اکسیدانی و سمیت‌زدایی است. یکی از ترکیب‌های فعال شیرین بیان، گلیسیریزین می‌باشد. این ترکیب دارای خواص فاماکولوژیک بسیار گسترده‌ای است که می‌توان به اثرات درمانی آن در اختلالات عصبی، ریوی، گوارشی، کبدی، صفراوی و ادراری اشاره کرد (۳-۵).

سیستم عصبی از دو نوع سلول اصلی تشکیل شده است؛ نرون‌ها و سلول‌های گلیا، تعداد گلیاها در مغز پستانداران ۱۰ برابر نرون‌ها است. در انسان سلول‌های گلیا تشکیل دهنده ۹۰ درصد سلول‌های مغز

تکرار در حضور اتانول ۸۶ میلی‌مولار و ۵ تکرار بدون حضور اتانول در نظر گرفته شد. گروه کنترل بدون گلیسیریزین و سلول‌های گروه تیمار شده در مجاورت غلظت‌های (۲۵ و ۱۰، ۵) میکرومولار گلیسیریزین به مدت ۴۸ ساعت انکوبه شدند، سپس مایع رویی غلظت‌هایی که باید در مجاورت اتانول قرار می‌گرفتند خالی و اتانول ۸۶ میلی‌مولار اضافه شد و به مدت ۸۰ دقیقه در گرم‌خانه قرار گرفت. بعد از انجام این کار مایع رویی همه چاهک‌ها تخلیه شد و محیط کشت تازه به اندازه حجم قبلی اضافه شد، آن گاه ۱۰۰ میکرولیتر نوترال رد (NR) (۳۳ درصد محلول نوترال رد به میزان ۱۰ درصد محیط کشت) به همه چاهک‌ها اضافه شد و دوباره به مدت ۲ ساعت در گرم‌خانه در دمای ۳۷ درجه و حضور ۵ درصد CO₂ گرماگذای شد، سپس ۳ بار به وسیله PBS (BIOWEST) شستشو داده شد. پس از اضافه کردن ۱ درصد حجم اولیه محلول لیزکننده (اسید استیک ۱ درصد در اتانول ۵۰ درصد) شیک شد و آنگاه در طول موج ۴۹۲ به وسیله دستگاه الیزا ریدر قرائت شد (۱۴). برای سنجش میزان قدرت حیاتی سلول‌های B92، سوسپانسیونی حاوی ۱×۱۰^۶ سلول B92 به چاهک اضافه شد و گروه کنترل بدون گلیسیریزین و گروه تیمار شده در مجاورت سه غلظت (۲۵ و ۱۰، ۵) میکرومولار قرار گرفتند و به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۳۷ درجه و ۵ درصد انکوبه شدند. در مرحله بعد مایع رویی غلظت‌هایی که باید در مجاورت اتانول باشند تخلیه شد، آن گاه به مدت ۸۰ دقیقه در مجاورت

سیگنالی می‌باشد (۱۲ و ۱۳)، لذا هدف از این مطالعه بررسی آسیب‌های سلولی ایجاد شده به وسیله اتانول و اثرات حفاظتی اسید گلیسیریزیک بود.

روش بررسی

در این مطالعه تجربی که در سال ۱۹۷ اجرا شد، سلول‌های B92 از بانک سلولی پاستور ایران تهیه شدند. در این پژوهش سلول‌ها به دو گروه کنترل و گروه تیمار شده با گلیسیریزین تقسیم شدند. گروه کنترل با گلیسیریزین تیمار نشد و گروه تیمار شده با گلیسیریزین با دوزهای (۲۵ و ۱۰، ۵) میکرو مولار گلیسیریزین تیمار شدند.

سلول‌های حاصله به فلاسک کشت T25 حاوی محیط کشت DMEM (BIOWEST) و ۱۰ درصد FBS (BIOWEST) منتقل شد. سلول‌ها به مدت ۵ ساعت در دمای ۳۷ درجه و در حضور ۵ درصد CO₂ در گرم‌خانه گرماگذاری شدند، سپس سلول‌های غیر چسبیده حذف و کشت سلول‌های چسبیده ادامه یافت. تعویض محیط کشت هر روز یکبار انجام گرفت، پس از اولین تراکم بیش از ۷۰ درصد سلول‌های چسبیده با استفاده از تریپسین (BIOWEST) از کف فلاسک جداسازی و جهت پاساژ به فلاسک‌های بعدی منتقل شدند، پس از طی مراحل بالا و به دنبال شمارش سلول‌ها به شیوه تریپان بلو سوسپانسیون سلولی به تعداد ۱×۱۰^۶ به چاهک پلیت ۹۶ خانه ته تخت اضافه شد، برای هر دو گروه کنترل و تیمار شده با گلیسیریزین، ۱۰ تکرار در نظر گرفته شد که ۵

داده‌های جمع‌آوری شده با استفاده از نرم‌افزار SPSS و آزمون‌های آماری آنالیز واریانس یک‌طرفه و تست توکی تجزیه و تحلیل شدند.

یافته‌ها

بر اساس یافته‌های حاضر، تست نورال رد (NR) نشان داد زمانی که سلول‌های نروگلیال B92 به وسیله گلیسیریزیک اسید تیمار می‌شوند، بین گروه‌ها اختلاف معنی‌داری وجود ندارد، یعنی اسید گلیسیریزیک وقتی به سلول‌های سالم و بدون اتانول اضافه شد، در عملکرد غشایی تغییری ایجاد نکرد و هیچ اثر سمی بر روی غشاء سلول‌ها نداشت، همچنین اضافه کردن اتانول ۸۶ میلی‌مولار به تنهایی در غلظت‌ها موجب هیچ‌گونه تغییر معنی‌داری در عملکرد غشاء سلول‌ها نمی‌شود، اما تیمار کردن سلول‌ها با اسید گلیسیریزیک با غلظت ۵ میکرومولار و سپس مجاور کردن با اتانول ۸۶ میلی‌مولار موجب اثر منفی در عملکرد غشاء شد. البته رساندن غلظت به ۱۰ میکرومولار باعث می‌شود تغییر معنی‌داری ($p < 0.05$) نسبت گروه بدون الکل و با الکل مشاهده کنیم (نمودار ۱ و ۲).

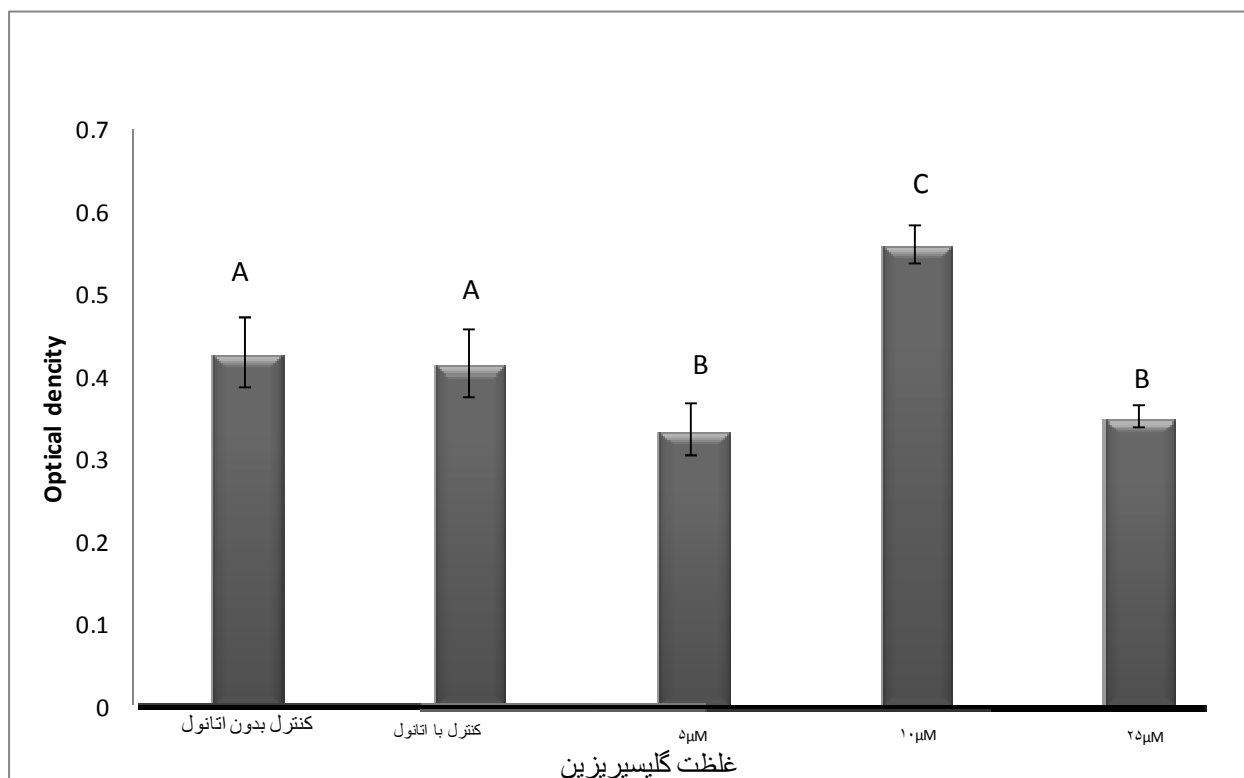
یافته‌های حاضر از آزمون برداشت نمک تترازولیوم (MTT) در زمانی که محیط فاقد اتانول است، نشان داد که اسید گلیسیریزیک در غلظت ۵ میکرومولار موجب کاهش عملکرد میتوکندری‌ها می‌شود، همچنین باعث کاهش قدرت حیاتی و قدرت تکثیر سلول‌های B92 می‌شود، اما افزودن غلظت اسید گلیسیریزیک و رساندن آن به غلظت‌های ۱۰ و ۲۵

اتانول قرار گرفت. بعد از این کار محیط کشت تازه به اندازه حجم قبلی اضافه شد، آنگاه ۱۰۰ میکرولیتر MTT (۸ هزارم درصد پودر MTT به میزان ۱۶ سی‌سی محیط کشت) به همه چاهک‌ها افزوده شد و به مدت ۴ ساعت در ۳۷ درجه و ۵ درصد CO₂ گرماگذاری و سپس از افزودن ۱۰۰ میکرولیتر DMSO و شیک کردن آن در طول موج ۴۹۲، به وسیله الایزای ریدر قرائت شد (۱۵).

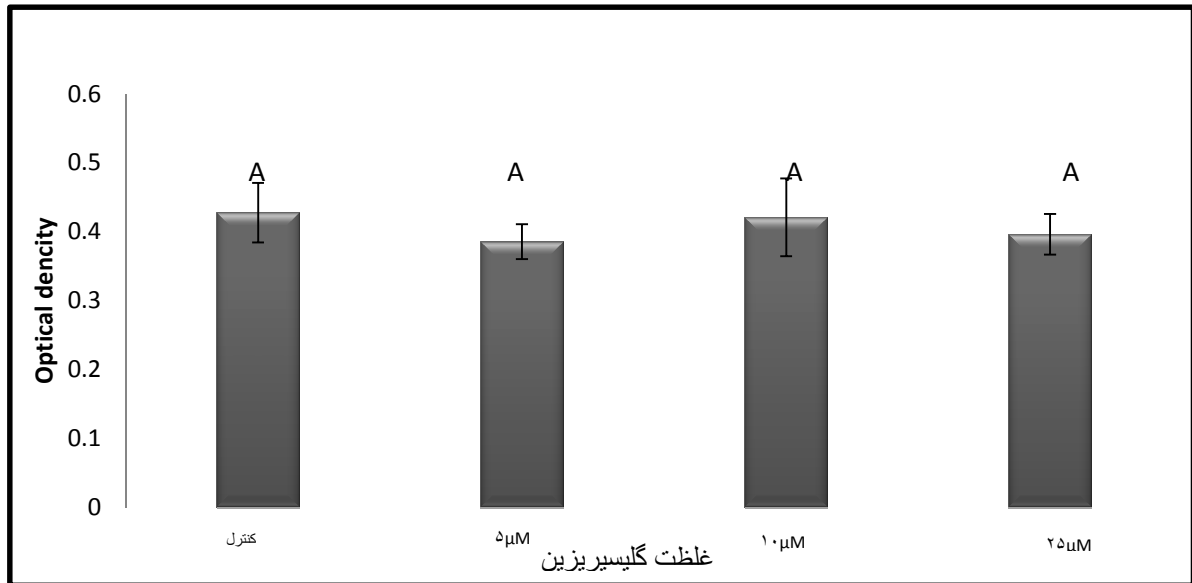
در رنگ‌آمیزی فلورسنت دوگانه با آکریدین اورنج و پروپیدیم آیویداید جهت بررسی میزان آپوپتوز، فلاسک‌هایی که حاوی ۷۰ درصد سلول B92 بودند مورد انتخاب قرار گرفتند. گروه کنترل بدون گلیسیریزین و گروه تیمار شده با غلظت (۱۰) میکرومولار گلیسیریزین به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد و ۵ درصد CO₂ انکوبه شدند. دو فلاسک به طور تصادفی از دو گروه کنترل و تیمار شده با غلظت ۱۰ میکرومولار گلیسیریزین انتخاب شد و به مدت ۸۰ دقیقه با اتانول ۸۶ میلی‌مولار مجاور شدند. پس از رنگ‌آمیزی سلول‌های B92 با رنگ‌آمیزی آکریدین اورنج (Acridine orange) و پروپیدیم آیویداید (Propidium iodide) به شیوه مرسوم میزان قدرت حیاتی سلول‌ها در حضور اتانول و بدون حضور اتانول با کمک میکروسکوپ فلورسانس و عدسی $\times 40$ و در ۱۰ ناحیه مورد بررسی قرار گرفتند (۱۶).

همچنین یافته‌های حاضر از رنگ آمیزی فلوروسنت دوگانه با آکریدین اورنج و پروپیدیوم آیواید نشان داد که سلول‌های B92 که به تنهایی در مجاورت گلیسیریزین با غلظت ۱۰ میکرومولار قرار گرفته‌اند سالم می‌باشند، ولی سلول‌هایی که به تنهایی در مجاورت اتانول قرار گرفته بودند دچار آپوپتوز شدند و در نهایت سلول‌هایی که ابتدا با گلیسیریزین ۱۰ میکرومولار تیمار سپس با اتانول ۸۶ میلی‌مولار مجاور شده بودند، اثرات حفاظتی از خود نشان دادند و گلیسیریزین مانع از تخریب سلول‌های B92 به وسیله اتانول شد (شکل ۱).

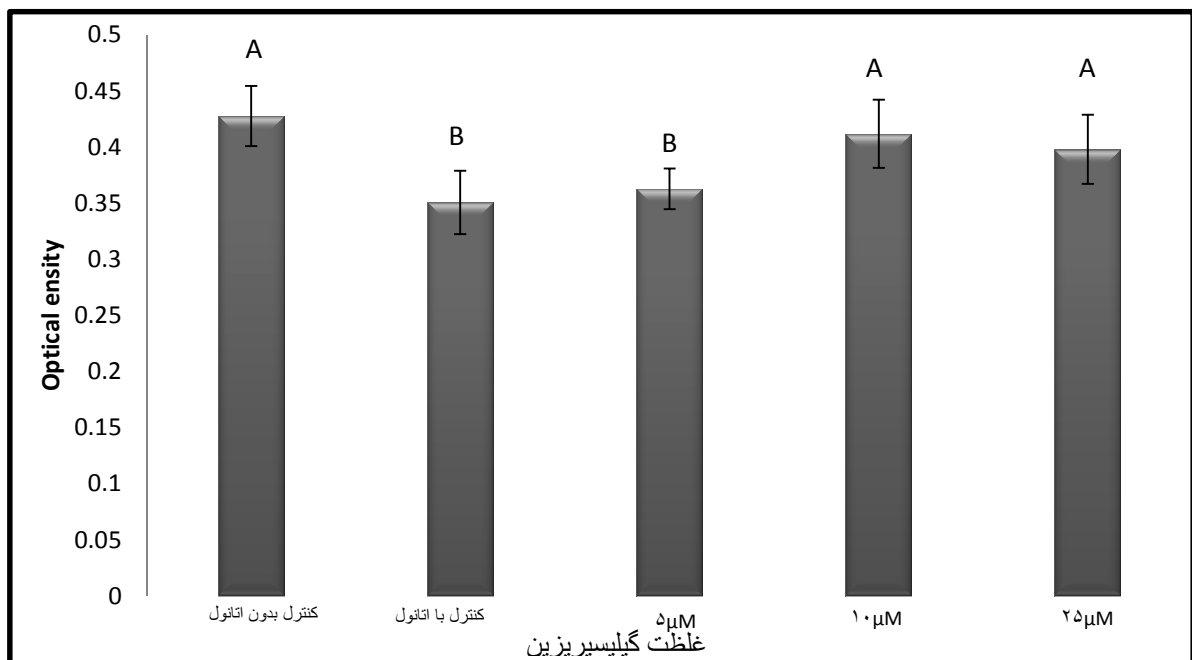
میکرومولار موجب برعکس شدن این فرآیند شده و باعث حفاظت از میتوکندری‌ها و همچنین موجب افزایش قدرت تکثیر شد و اختلاف معنی‌دار ($p < 0.05$) با گروه کنترل را نشان داد. به طوری که در غلظت ۲۵ میکرومولار اسید گلیسیریزیک بالاترین تکثیر را از خود نشان داد. در این تست افزودن اتانول به محیط کشت باعث کاهش قابل توجه قدرت تکثیر سلول‌ها و عملکرد میتوکندری‌ها شد، همچنین رساندن اسید گلیسیریزیک به غلظت‌های ۱۰ و ۲۵ میکرومولار توانست با اثرات سمی اتانول مبارزه کند و میزان عملکرد میتوکندری‌ها را به مقدار قبلی برگرداند، ولی بین خود گروه ۱۰ و ۲۵ اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد (نمودار ۴ و ۳).

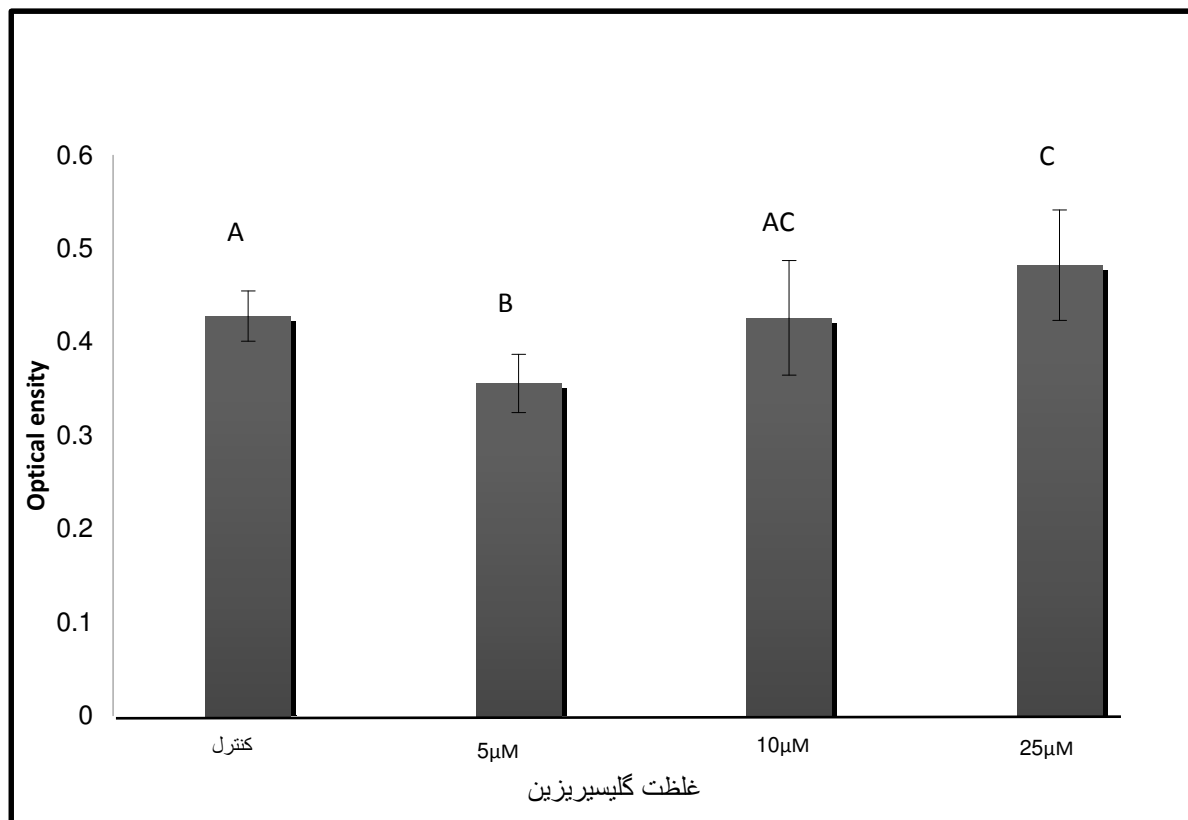
نمودار ۱: نتایج حاصل از سنجش حیاتی سلول‌های نروگلیال B92 تیمار شده با سه غلظت گلیسیریزین و سپس مجاور شده با اتانول (تست NR). حروف متفاوت نشان دهنده وجود اختلاف معنی‌دار می‌باشد

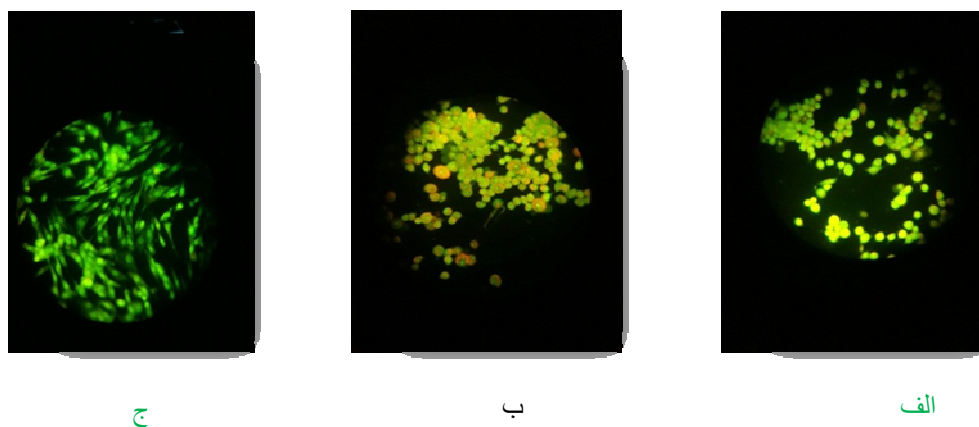
نمودار ۲: اثر گلیسیریزین بر روی سلول نروگلیال B92 بدون قرار دادن در مجاورت اتانول در سه غلظت گلیسیریزین و گروه کنترل (تست NR). حروف مشابه نشان دهنده عدم اختلاف معنی‌دار بین گروه‌ها است

نمودار ۳: نتایج سنجش حیاتی سلول‌های نروگلیال B92 در سه غلظت گلیسیریزین و دو گروه کنترل با تست MTT. این تست در حضور اتانول انجام شد. حروف متفاوت نشان دهنده وجود اختلاف معنی‌دار می‌باشد

نمودار ۴: نتایج سنجش حیاتی سلول‌های تیمار شده با سه غلظت گلیسیریزین و گروه کنترل با تست MTT بدون مجاورت با اتانول. حروف متفاوت نشان دهنده وجود اختلاف معنی دار می‌باشد.

شکل ۱: سلول‌های B92 رنگ‌آمیزی شده با آکریدین اورنج و پروپیدیوم آیوداید؛ الف) سلول‌های B92 تیمار شده با گلیسیریزین در غلظت ۱۰ میکرومولار، ب) سلول‌های بدون تیمار با گلیسیریزین و مجاور شده با اتانول و ج) سلول‌های تیمار شده با گلیسیریزین و سپس مجاور شده با اتانول ۸۶ میلی‌مولار به مدت ۸۰ دقیقه با میکروسکوپ فلوروسنت و بزرگنمایی ۴۰×

بحث

با توجه به اهمیتی که سیستم عصبی دارد، مطالعه بر روی عواملی که در برابر آسیب‌های این دستگاه اثرات حفاظتی داشته باشد، در اولویت کار محققان قرار دارد. استفاده روز افزون الکل به عنوان یک نوشیدنی در جوامع مختلف به تدریج آثار زیان‌آوری را مشخص کرده تا جایی که امروزه پژوهش‌های گسترده‌ای پیرامون اثرات منفی الکل صورت گرفته است. اتانول سبب مرگ تدریجی سلول‌های مغزی می‌شود و چون این سلول‌ها قدرت تقسیم ندارند موجب انحطاط مغزی می‌شوند (۱۱). از دیر باز به منظور بررسی اثر الکل از مدل‌های متعدد حیوانی و آزمایش‌های کشت بافت استفاده شده است. چنین رویکردهایی مکانیسم متعددی را شناسایی کرده است که بسیاری از آنها باعث مرگ سلولی و یا نکروز و آپوپتوز می‌شود. از میان این مکانیسم‌ها به افزایش استرس اکسیداتیو، آسیب به میتوکندری، اثر بر روی گلیسین و دخالت در فعالیت عوامل رشد می‌توان اشاره کرد (۱۳)، لذا هدف از این مطالعه بررسی آسیب‌های سلولی ایجاد شده به وسیله اتانول و اثرات حفاظتی اسید گلیسیریک بود.

در مطالعه وانگ نشان داد که اتانول باعث ایجاد استرس اکسیداتیو در نورون‌های نابالغ می‌شود. تحقیق و بررسی بیشتر نشان داد که مسیرهای سیگنالینگ مرتبط با استرس افزایش یافته است، پس اتانول باعث ایجاد استرس اکسیداتیو در نورون‌های نابالغ می‌شود و بینش جدیدی را به اثرات مضر اتانول

بر روی CNS در حال رشد ایجاد می‌کند (۱۷). در گزارشی دیگر که به وسیله کای و همکاران بر روی موش انجام شد، نشان داد که اتانول موجب تخریب نورون‌ها در دستگاه عصبی مرکزی شده و باعث افزایش استرس اکسیداتیو، بیان فاکتورهای التهابی و در نهایت مرگ نرون‌ها می‌شود (۱۳).

در پژوهش حاضر از تست‌های MTT و NR برای بررسی اثرات تخریبی اتانول بر روی سلول‌های گلیال B92 استفاده شد. تست تریپان بلو یک تست زنده مانی (Viability) است. در این آزمون فقط زنده یا مرده بودن سلول به صورت مطلق تعیین می‌شود. در حالی که سلول ممکن است زنده باشد، ولی در عملکرد غشایی و یا عملکرد میتوکندری و تأمین انرژی و یا به عبارتی در قدرت حیاتی (Vitality) دچار نقصان شده باشد. به این منظور از تست‌های برداشت نوترال رد به منظور سنجش سلامت غشا و از تست برداشت MTT برای سنجش عملکرد میتوکندری استفاده شد. رنگ نوترال رد یک رنگ کاتیونی است که به وسیله سلول‌های زنده به شیوه آندوسیتوز برداشت می‌شود و در بخش لیزوزومی آنها ذخیره می‌گردد و یک تست سنجش قدرت حیاتی غشا می‌باشد. هر چه سلولی از نظر سلامت غشایی در وضعیت بهتری قرار گرفته باشد، قادر به برداشت رنگ خواهد بود (۱۸). آزمون برداشت نمک تترازیلیوم (MTT) برای بررسی میزان سمیت مواد بر عملکرد میتوکندری سلول است. آسیب به روند تولید انرژی در سلول از متداول‌ترین روش‌های آسیب اتانول می‌باشد (۱۹). افزایش یا کاهش

مدت‌های مدید شیرین بیان به عنوان یک گیاه درمانی با اثرات آرام بخش استفاده شده است. این گیاه دارای خواص ضد التهابی، ضد باکتریایی، آنتی‌اکسیدانی و خلط‌آور است و در سمیت‌زدایی و حفاظت کبدی مؤثر می‌باشد. یکی از مهم‌ترین ترکیب‌های فعال شیرین بیان، گلیسریریزیک اسید می‌باشد و می‌تواند در طی اختلالات التهابی، عصبی و نورودژنراتیو تحریک شود و واسطه التهابی متعددی را آزاد کند (۵). مطالعه صورت گرفته به وسیله کای نشان داد که اثر حفاظتی گلیسریریزین در آسیب‌های ایسکمی و استرس اکسیداتیو مشهود می‌باشد و پیش‌درمانی با گلیسریریزین به طور قابل توجهی باعث کاهش آسیب مغزی می‌شود (۲۰). لوو طبق تحقیقی نشان داد که گلیسریریزین می‌تواند باعث کاهش مرگ سلول عصبی ناشی از اسید کریک در هیپوکمپ موش شود. این عملکرد همراه با سرکوب گلیوز و القا نشانگرهای ضد التهابی بوده است (۲۱). هم‌چنین تحقیق انجام شده به وسیله گونزالز نشان داده شد که اسید گلیسریریزیک باعث کاهش استرس اکسیداتیو و التهاب در هیپوکامپ و لوب‌های بویایی در موش‌های صرعی القا شده با لیتیموم - پیلوکارپین می‌شود (۲۲).

بنابراین در این تحقیق بر آن شدیم که ضمن مطالعه دقیق‌تر اثرات ضدالتهابی گیاه شیرین بیان، اثرات التهابی به وجود آمده به وسیله اتانول را پس از تیمار با گلیسریریزین مورد مطالعه قرار دهیم. یافته‌های حاضر از تست MTT نشان داد، زمانی که سلول‌های نروگلیال به وسیله اسید گلیسریریزیک تیمار شدند در

تعداد سلول‌ها در کنار سلامت میتوکندری سلول‌ها می‌تواند منجر به تغییرات هم‌زمان در مقدار احیای MTT به فورمازون به وسیله سلول‌های موجود در کشت شود، بنابراین کاهش شدت رنگ آزاد شده حاکی از اثرات اتانول بر میتوکندری سلولی می‌باشد. در صورتی که به دنبال تیمار با اتانول در یک غلظت خاص فقط تست برداشت نوترال رد مختل شده باشد، آسیب اتانول به طور اولیه مربوط به غشاء سلولی است، ولی اگر فقط تست احیای MTT در یک غلظت خاص مختل شده باشد، آسیب اتانول مربوط به آسیب اولیه میتوکندری است. یافته‌های حاضر در این پژوهش هم راستا با مطالب فوق بوده و اتانول در تست MTT باعث کاهش قدرت حیاتی و عملکردی میتوکندری‌ها شد، این در حالی است که در تست NR اتانول به غشا آسیب وارد نکرده، پس آسیب اتانول مربوط به آسیب اولیه میتوکندری‌ها است.

از جمله رهیافت‌های موجود جهت نیل به هدف کاهش آسیب‌زایی، استفاده از داروهای گیاهی جهت حصول به نتایج مناسب‌تر می‌باشد. اثر متعدد ضد التهابی در ارتباط با گیاه شیرین بیان در پژوهش‌های قبلی نشان داده شده است. این گیاه به طور گسترده در طب سنتی جهت درمان اختلالات داخلی کاربرد دارد. گیاه شیرین بیان دارای ترکیب‌های متعدد فعال از نظر بیولوژیکی می‌باشد، یکی از مهم‌ترین این ترکیب‌های گلیسریریزیک اسید است. گلیسریریزیک اسید به عنوان جزء اصلی گیاه دارای اثرات ضدالتهابی و ضد ویروسی و سایر اثرات می‌باشد (۴ و ۵). از

قدرت تکثیر سلول‌ها شد و افزودن اسید گلیسیریزیک توانست با اثرات سمی مقابله کند. بررسی این دو تست نشان داد که گلیسیریزین اثرات سمی بر سلول نداشته حتی در برخی غلظت‌ها هم باعث افزایش رشد و تکثیر شده است، ولی اتانول دارای قدرت تخریب اثر است اتانول قادر است به علت داشتن خواص چربی‌زدایی، به غشا که از جنس فسفو لیپیدی است آسیب بزند در غلظت‌های پایین اسید گلیسیریزیک که ۵ میکرو مولار است نتوانست اثر حفاظتی در مقابل اتانول اعمال کند، ولی با افزایش غلظت از ۵ به سمت ۱۰ و ۲۵ میکرو مولار اسید گلیسیریزیک نتوانست اثرات حفاظتی در مقابل اثر سمیت اتانول باشد و باعث حفظ عملکرد غشا و میتوکندری‌ها شود. در تست MTT و NR پژوهش حاضر به این نتیجه رسیدیم که مصرف اتانول باعث تخریب و کاهش سلول‌ها می‌شود در واقع نتایج گرفته شده هم راستا با نظرات سایر پژوهش‌ها می‌باشد.

رنگ‌آمیزی فلوروسنت دوگانه با آکریدین اورنج و پروپیدیوم آیواید یکی از راهکارهای دقیق و آسان جهت تشخیص آسیب‌های وارده می‌باشد. یافته‌های حاضر در این پژوهش نشان داد که سلول‌ها B92 که به تنهایی در مجاورت گلیسیریزین با غلظت ۱۰ میکرومولار قرار گرفته‌اند سالم می‌باشند و هسته دوکی شکل و سبز رنگ دارند، ولی سلول‌هایی که به تنهایی در مجاورت اتانول قرار گرفته بودند، دچار مرگ سلولی بر اثر آسیب شدند و در نهایت سلول‌هایی که ابتدا با گلیسیریزین ۱۰ میکرومولار

بین غلظت ۱۰ و ۲۵ با غلظت ۵ میکرو مولار اختلاف معنی‌دار ($p < 0/05$) دیده شد. پس اسید گلیسیریزیک در غلظت ۵ میکرومولار به میتوکندری‌ها آسیب وارد کرده است و موجب کاهش عملکرد آنها و همچنین باعث کاهش قدرت حیاتی و قدرت تکثیر سلول‌های B92 شده است. در تیمار سلول‌ها با سه غلظت (۲۵ و ۱۰، ۵) میکرومولار اسید گلیسیریزیک و سپس مجاور کردن با اتانول ۸۶ میلی‌مولار به مدت ۸۰ دقیقه در تست MTT، اختلاف معنی‌داری ($p < 0/05$) در بین گروه‌های تیمار شده با غلظت‌های ۲۵ و ۱۰ با گروه تیمار شده با غلظت ۵ وجود داشت. در گروه‌های تیمار شده با غلظت‌های ۲۵ و ۱۰ افزایش جذب نوری مشاهده شد که نشانگر نقش حفاظتی این دو غلظت در برابر اتانول بوده است، ولی غلظت ۵ میکرو مولار اثر حفاظتی از خود در مجاورت اتانول نشان نداد. نتایج مطالعه حاضر تست NR نیز نشان داد که در زمانی که سلول‌های نروگلیال B92 به وسیله گلیسیریزیک اسید تیمار می‌شوند، بین گروه‌ها اختلاف معنی‌داری وجود ندارد، یعنی اسید گلیسیریزیک وقتی به سلول‌های سالم و بدون اتانول اضافه شد در عملکرد غشایی تغییری ایجاد نکرد و هیچ اثر سمی بر روی سلول‌ها نداشت. همچنین در این تست که سلول‌ها با سه غلظت گلیسیریزین (۲۵ و ۱۰، ۵ میکرومولار) تیمار شدند و سپس با اتانول ۸۶ میلی‌مولار به مدت ۸۰ دقیقه مجاور، اثر حفاظتی گلیسیریزین در غلظت ۱۰ مشاهده شد، ولی در غلظت ۵ از خود این اثر را نشان نداد. افزودن اتانول به محیط کشت باعث کاهش قابل توجه

این گیاه و ماده مؤثری ارزشمند آن یعنی اسید گلیسیریزین را به عنوان یک عامل درمانی و محافظتی مهم به شمار آوریم و از آن در سایر آسیب‌ها به خصوص در آسیب‌های سلولی بیشتر مورد استفاده قرار دهیم.

تقدیر و تشکر

این مقاله حاصل پایان نامه مقطع کارشناسی ارشد رشته زیست‌شناسی گرایش فیزیولوژی جانوری با کد اخلاق ۲/د/۷۱۵ دانشگاه ارومیه می‌باشد، که با حمایت مالی این دانشگاه اجرا شد. نویسندگان این مقاله از اساتید و کارشناسان محترم آزمایشگاه فیزیولوژی دانشکده علوم و دامپزشکی کمال تشکر را دارند.

تیمار سپس با اتانول ۸۶ میلی‌مولار مجاور شده بودند اثرات حفاظتی از خود نشان دادند و گلیسیریزین مانع از تخریب سلول‌های B92 به وسیله اتانول شدند. این نتایج با پژوهش‌های فوق هم راستا می‌باشد.

پیشنهاد می‌شود فواید گیاه شیرین بیان و ماده مؤثره آن (گلیسیریزین) در سایر آسیب‌های سلولی بررسی شود.

از سایر غلظت‌های ماده گلیسیریزین در بررسی این آسیب استفاده شود، تحقیقات بالینی به منظور استفاده این گیاه و ماده مؤثری آن انجام شود.

نتیجه گیری

نتایج این طرح نشان داد که اتانول باعث تخریب سلول‌های عصبی از طریق آسیب به میتوکندری و غشا سلولی می‌شود، اما تیمار سلول‌ها با ماده گلیسیریزین در غلظت ۱۰ و ۲۵ میکرومولار مانع از آسیب سلول‌ها به وسیله اتانول شد. در مجموع به نظر می‌رسد تیمار سلول‌های B92 با گلیسیریزین می‌تواند موجب تقویت و بهبود عملکرد سلول‌های آسیب دیده با اتانول شود. با توجه به استفاده وسیع از گیاه شیرین بیان در اکثر نقاط جهان به صورت طب سنتی و استفاده آزمایشی آن در سال‌های اخیر بر روی بسیاری از مشکلات از جمله مشکلات عصبی و موفقیت آمیز بودن آن در مقایسه با سایر روش‌های درمانی، این ضرورت وجود دارد که

REFERENCES

1. Kobari M, Fujita K, Katakura T, Ustunomiya T, Pollard RB, Suzuki F. Inhibitory effect of glycyrrhizin on experimental pulmonary metastas: In mice inoculated with B16 melanoma. *Anti Cancer Res* 2002; 2(2): 4053-8.
2. Shaheen S, Abbas S, Hussain J, Mabood F, Umair M, Ali M, Khan A. Knowledge of medicinal plants for children diseases in the environs of district bannu, khyber pakhtoonkhwa (KPK). *Frontiers in Pharmacology* 2017; 8(3): 430-45.
3. Haraguchi H. *Antioxidative plant constituents*. Taylor and Francis Inc 2001; 348- 52.
4. Ojha S, Javed H, Azimullah S, Abul Khair SB, Haque ME. Glycyrrhizic acid attenuates neuroinflammation and oxidative stress in rotenone model of parkinson's disease. *Neurotox Res* 2016; 29(2): 275-87.
5. Wang C, Duan X, Sun X, Liu Z, Sun P, Yang X, et al. Protective effects of glycyrrhizic acid from edible botanical glycyrrhiza glabra against non-alcoholic steatohepatitis in mice. *Food Funct* 2016; 7(9): 3716- 23.
6. Oppenheim W. Cell death during development of the nervous system. *Annual Review of Neuroscience* 1991; 14(1): 501-453.
7. Kerr F, Gobé G, Winterford CM, Harmon BV. Anatomical methods in cell death. In *methods in cell biology*. Academic Press 1995; 27(46): 62-25.
8. Lu P, Jones LL, Tuszynski MH. BDNF-expressing marrow stromal cells support extensive axonal growth at sites of spinal cord injury. *Experimental Neurology* 2005; 191(2): 344-60.
9. Milotová M, Riljak V, Jandová K, Bortelová J, Marešová D, Pokorný J, et al. Changes of hippocampal neurons after perinatal exposure to ethanol. *Physiological Research* 2008; 57(2): 54-32.
10. Alfonso-Loeches S, Ureña-Peralta JR, Morillo-Bargues MJ, Oliver-De La Cruz J, Guerri C. Role of mitochondria ROS generation in ethanol-induced NLRP3 inflammasome activation and cell death in astroglial cells. *Front Cell Neurosci* 2014; 8(3): 216-29.
11. Cotran R, Kumar V, Collins T. *Robbins pathologic basis of disease*. WB Saunders. Ca(2+) channel function in developing CA3 hippocampal pyramidal neurons. *Brain Res* 1999; 15(16): 904-9.
12. Morton RA, Valenzuela CF. Further characterization of the effect of ethanol on voltage-gated Ca(2+) channel function in developing CA3 hippocampal pyramidal neurons. *Brain Res* 2016; 15(16): 26-19.
13. Cai L, Bian M, Liu M, Sheng Z, Suo H, Wang Z, et al. Ethanol-induced neurodegeneration in NRSF/REST neuronal conditional knockout mice. *Neuroscience* 2011; 18(1): 196-205.
14. Shushtari N, Abtahi Froushani S. Caffeine augments the instruction of anti-inflammatory macrophages by the conditioned medium of mesenchymal stem cells. *SM Cell* 2017; 19(3): 415-24.
15. Abbasi A, Abtahi Froushani S. Nicotine and caffeine alter the effects of the LPS- primed mesenchymal stem cells on the co-cultured neutrophils. *Adv Med Sci* 2018; 21(6): 521-35.
16. Pourtayeb S, Abtahi Froushani SM. Nicotine can modulate the effects of the mesenchymal stem cells on neutrophils. *Adv Med Sci* 2017; 62(1): 165-70.
17. Wang X, Liu Y, Fan Z, Chen G, Xu M, Bower KA, et al. Ethanol induces endoplasmic reticulum stress in the developing brain. *Alcohol Clin Exp Res* 2011; 35(9): 1574-83.
18. Repetto G, Del Peso A, Zurita JL. Neutral red uptake assay for the estimation of cell viability/cytotoxicity. *Nature Protocols* 2008; 3(7): 1125- 31.
19. Denizot F, Larg R. Rapid colorimetric assay for cell growth and survival. modifications to the tetrazolium dye procedure giving improved sensitivity and reliability. *Immunol Methods* 1986; 89(2): 271-7.
20. Cai X, Wang X, Li J, Chen S. Protective effect of glycyrrhizin on myocardial ischemia/reperfusion injury-induced oxidative stress, inducible nitric oxide synthase and inflammatory reactions through high-mobility group box 1 and mitogen-activated protein kinase expression. *Exp Ther Med* 2017; 14(2): 1219-26.
21. Luo L, Jin Y, Kim ID, Lee JK. Glycyrrhizin attenuates kainic Acid-induced neuronal cell death in the mouse hippocampus. *Exp Neurobiol* 2013; 22(2): 107-15.
22. González-Reyes S, Santillán-Cigales JJ, Jiménez-Osorio AS, Pedraza-Chaverri J. Glycyrrhizin ameliorates oxidative stress and inflammation in hippocampus and olfactory bulb in lithium/pilocarpine-induced status epilepticus in rats. *Epilepsy Res* 2016; 12(6): 126-31.

The Protective Role of Glycyrrhizin on Ethanol-Damaged B92 Glial Cells in Vitro

Saleh Haggho L¹, khezri SH^{1*}, Abtahi Froushani SM²

¹Department of Biology, Urmia University, Urmia, Iran. ²Department of Microbiology, Urmia University, Urmia, Iran

Received: 21 Nov 2018

Accepted: 14 May 2019

Abstract

Background & aim: Glycyrrhizin is one of the most important pharmacological compounds of the Licorice plant which has anti-inflammatory properties. Ethanol is one of the most damaging substances in the brain, Increasing use of this substance has increases the amount of nerve damage. Therefore the purpose of this study was to investigate the protective effects of glycyrrhizin on ethanol-damaged B92 glial cells.

Methods: The present experimental study was performed in 2018. B92 cells were obtained from the Pasteur institute cell bank of Iran, (1×10^6 cell/ml) were transferred to 96 plates and incubated with various glycyrrhizin concentration (5, 10 and 25 μ M) for 24 hours. At that point, the cells were exposed to absolute ethanol for 80 minutes at concentrations of 86 mM. Finally, the viability of the cells was evaluated with neutral red (NR) uptake and MTT tests.

Results: Glycyrrhizin reduced the level of the cell membrane and mitochondrial damages induced by ethanol in a dose-dependent manner, so that 10 and 25 μ M concentration of glycyrrhizin reduced the membrane damage and the mitochondrial performance damage, significantly. Nevertheless, Glycyrrhizin at concentration of 5 μ M didn't show any protective role so that at this concentration the growth and proliferation of cells reduced.

Conclusion: The results of the present study indicated that licorice extract (glycyrrhizin) had a positive effect on survival rate of the cells and improves the vital capabilities of ethanol-damaged glial cells. Hence, glycyrrhizin dose dependently can protect the B92 cells against ethanol-induced damage.

Keywords: B92 Glial cell, Glycyrrhizin, Ethanol, In vitro, Cellular Damage

Corresponding Author: Khezri SH, Department of Biology, Urmia University, Urmia, Iran .2 Department of Microbiology, Urmia University, Urmia, Iran
Email: sh.khezri@urmia.ac.ir

Please cite this article as follows:

Saleh Haggho L, khezri SH, Abtahi Froushani SM. The Protective Role of Glycyrrhizin on Ethanol-Damaged B92 Glial Cells in Vitro. Armaghane-danesh 2019; 24(3): 333-345